

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Tertio Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

ea cor populi hujus, & aures eius aggravata. Hæc est maxima & ultima pœna, quâ in hac vita puniuntur peccatores, Excœcatio, derelictio, ultima impœnitentia, dum per iterata liberè peccata merentur privari ultimâ gratiâ efficaci ad pœnitendum. O pœnam, ad quam omnia omnium creaturarum corda immutentur! nōne immutaberis & tu, Religiose?

COLLOQUIUM. Scio Domine Jesu, quod nolis mortem peccatoris! per eam ergo mortem, quam pro peccatoribus misericordissimè subiisti, peto à te, ne punias me permissione peccati, & excœcatione cordis! Pretiosissima Dei Mater Maria, quæ peccatores non abhorres, averte à me infelicitatem istam! potiùs moriar, potiùs inferno ardeam, quàm ut peccem! In fine, Pater, & Ave, &c.

DIES TERTIA

Pretiosissima DEI Parenti, Maria, consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Pater! peccavi in cœlum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. Luca 15.*

MEDI-

MEDITATIO I.

De comparatione Religiosi cum Filio prodigo.

Suadet S. P. adhibere talia Exempla, & comparationes, ad contemptum nostri inducentes, dum in Hebdom. 1. *Exercit. 2. p. 3.* ait: *Tertium est, considerare meipsum, quisnam, aut qualis sim, additis exemplis, quæ me in maiorem mei contemptum trahant.*

Oratio præparat. & PRÆLUD. I. ut sup.

PRÆLUD. II. Pete à Deo gratiam, redendi cum filio prodigo in gratiam ejus.

PUNCTUM I. Audi relatam à Christo Domino Historiam de Filio prodigo, *Luce 15.* qui acceptâ portione Substantiæ hæreditariæ, & charum Parentem, & domum opulentam deserens, abiit in regionem longinquam, frena cupiditatibus laxavit, & omnia abligurivit, cum dedecore inprimis Patris sui, deinde cum ingenti damno & extrema pauperie sua. Audiens historiam hanc, agnosce, in ea te esse adumbratum; per ingressum Religionis factus es specialiter Filius magni Patris, Domini Dei, frater autem Jesu Christi; accepisti jus ad cœlestem hæreditatem propterea, quia reliqueras omnia; dedit tibi Pater cœlestis portionem substantiæ, tot nempe dona supernaturalia,

C

præ-

præsertim donum Religiosi fervoris, promptitudinis ad serviendum Deo, contemptus specialis omnium vanitatum, atque observantia omnium Regularum, &c. Tu autem quid? dum adhuc esses parvulus, ac Novitius, vivebas ferventer, tanquam Angelus; sed vix ad Collegia, ad studia es egressus, & ecce, ab illo fervore, devotione, Religiositate, longè abiisti, sæcularismum didicisti, & fortè gratiam Dei (consule conscientiam) dilapidasti; vanitatibus, & speciositatibus adhæcisti; videri, audiri, laudari appetens, contemptum fugiens. O mi Religiose, quò devenisti?

II. Audi continuationem hujus Historiæ: *devenerat ille Filius ad tantas angustias, ut pasceret porcos, & cuperet satiari de filiquis eorum, sed à porcis ipsis repellebatur. Interim venit illi in mentem paterna domus, venit in mentem optimus Pater, tum ille lacrymabundus: quanti, inquit, mercenarii in domo Patris mei abundant panibus, & ego hic fame pereo! Vadam ad Patrem meum, & dicam: Pater! peccavi in cælum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Audiens hæc, vide, te esse expressum: eò miser devenisti, ut tibi subtraxerit Deus consolationes, tanquam cibos spirituales, nec sentias gustum in meditationibus, & examinibus, emendicetque*

sola-

solatiola à creaturis, conversando cum externis, curiositati indulgendo, &c. ita ut ipsis externis exosus sis. Ah! sis utinam felix, sicut filius prodigus! utinam velis reverti ad patrem tuum! apud quem homines sæculares habent, quo alantur ad vitam æternam: redi ergo, redi ad primum Novitiatus fervorem, projice filiquas, relinque porcos, &c.

III. Audi ex ore Christi finem hujus Historiæ, quomodo Filium hunc prodigum reducem Pater susceperit, amplexatus sit, vitulò saginatò cum amicis tractaverit. Audiens hæc concipe spem inconcussam de bonitate Patris cœlestis, te quoque reducem recipiendum peramanter, & oblivioni dandas ineptias tuas, si seriò revertaris. Vide, à quibus regulis recessisti, quæ occasiones eò te deduxerunt, & ad singula corrigenda animum obfirma.

Colloquium institue inprimis ad Patrem cœlestem: Pater! peccavi in cœlum & coram te, jam non sum dignus vocari Filius tuus, peccavi in cœlum religiosum, in quo me posuisti: Dignus eram, ut me ingratum, inutilem, probrum Religionis, ab ea ejiceret; Sed bonitas tua vicit malitiam meam: redeo igitur ad te, suscipe me, mi Pater!

Deinde ad S. P. Ignatium, atque ab eo pete, ut te iterum adnumeret Filiis suis, tan-

quam renatum, & nunc primùm Deo, & Religioni vivere incipientem. In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore matutino, diei tertiæ
relegenda.

De quotidiano Exercitio Humilitatis.

1. **T**anti est coram Deo Exercitium hoc, ut juxta revelationem, factam S. Magdalenzæ de Pasis, per S. Joannem Evangelistam, Anima, quæ in se perfectionem habuerit Humilitatis, facillimè possessura sit amorem Dei, absque eo quòd aliud Exercitium adhibeat, ad eum obrinendum, & nunquam inveniatur cor humanum plenum humilitate, quin sit plenum amore Dei, ut est in vita hujus Sanctæ 4. p. cap. 106. Et ratio hujus veritatis est; quia amor Dei ex appetitione Dei super omnia provenit; appetitio autem Dei super omnia, importat depretiationem rerum omnium, & maximè sui ipsius respectu Dei; depretiatio autem sui ipsius, est actus humilitatis.

2. Exercitium humilitatis est initium, & causa quædam omnis boni nostri supernaturalis: nam, ut affirmat S. Bernardus; *serm. supra*

Supra Missus est: B. Virgo Humilitate Filium Dei concepit; è Conceptione autem & Incarnatione Filii Dei omne nostrum bonum profluxit. Humilitas cœlum reseravit, quod superbia occluserat, dum humiliavit semetipsum Dominus Jesus, formam servi accipiens.

3. Tota vita Christi non aliud, nisi perpetuum Exercitium Humilitatis fuit. Natus ex humillima Matre, Fabri Sponsã, in præsepio inter duo animalia; diu in Ægypto latuit, postmodum in ea Urbecula, de qua dicebatur: *à Nazareth potest aliquid boni esse?* quos deinde non pertulit contemptus? usque ad ignominiosam Crucem, in qua humilitatis exercitium exaltavit.

4. Vita Religiosa nihil aliud est, nisi perpetuum humilitatis Exercitium; Nemo enim fit verè Religiosus, nisi ex motivo humilitatis contemnat mundum, spes ejus omnes, & commoda carnis suæ, seque totum, prælatis & voluntati alienæ subdat: Atque ita gratia Vocationis innexa est gratiæ humilitatis, tamque diu durat, quam diu humilitas durat; postquam autem Religiosus ab humilitate ultro defecerit, eum à gratia, amoréque Vocationis deficere, Religionem deserere, & castra superbi diaboli sequi, necesse est. Sicut non est extrusus è cœlo, nisi superbus Lucifer; ita non ejicitur

è Religione nisi superbus homo, & lucem sibi indebitam affectans.

5. Proficere in via DEI, est proficere in humilitate; hunc enim profectum consequitur profectus in omnibus virtutibus: quod ipsum, & factò, & verbo docuit Filius DEI; factò, quia cum vellet proficere, elegit humilitatem, & cum non haberet quidquam in se, ratione cujus vilis appareret, & reputaretur, nactus est id in assumpta humana natura, in qua eò redactus est, ut reputaretur vermis, & non homo. Verbo, dum dixit: *discite a me, quia mitis sum, & humilis corde.*

6. Exercitio humilitatis principaliter glorificatur Deus: ostendit hoc toti terrarum Orbi Filius Dei, qui ut glorificaret Patrem, immensitatem suam coarctavit ad staturam humanam: æternos splendores suos opacitate uteri virginalis obumbravit; omnipotentiam ad imbecillitatem infantis redegit; formam Dei exinanivit. Erras igitur, Religiose, si gloriam Dei per gloriam tuam promovendam putas; elige obscurum, & clarificabis Deum.

7. Mensura sanctitatis est mensura humiliationis, quia tantò aliquis est sanctior, quantò magis accedit ad imitationem Christi, qui est Sanctus Sanctorum; qui cum à se addisci velit humilitatem, quantò aliquis ad

ad hanc accesserit, tantò sanctior fiet. Eò igitur, Religiose, omnes conatus tuos confer, ut quotidie te humiliando exerceas, quod fiet his modis:

Modi Humiliationum Cordis.

1. **R**eputare se conspectu Dei indignissimum, nullo ejus dono dignum, & probrum Dei. Habuit tales actus humiliationis P. Ferdinandus Crendelius, frequentissimè de die volvens, verba hæc, ex Formula Votorum: *Divino tuo conspectu indignissimus.* Tempus talium actuum est Meditatio, Examina, &c.

2. **R**eputare se indignum consortio omnium hominum. De S. Francisco Borgia narrare solebat P. Gregorius Bavarus, quòd ille, cùm in Hispania transiret officinas Sartorum & Sutorum, timuerit, ne ab illis ob peccata sua interficeretur. Tempus hujus actus est quælibet conversatio cum hominibus.

3. **P**onere seipsum infra damnatos, infra omnes creaturas, & in ipso nihili centro. Eò descenderat prædictus S. Franciscus Borgia, conquestus in quadam exhortatione die Cœnæ Domini ad Fratres habitâ, quòd eum Christus ex loco scelestorum pedum Judæ, sub quibus se ille collocabat, depulisset.

Tempus hujus actûs est potissimum, dicendo, *Confiteor*, in Sacro, &c.

4. In contemptibus, & depressionibus omnis generis gaudere, perinde atque lapis dum deprimitur, & in infimo loco ponitur, quodammodo gaudet, quia centro suo propior est; centrum autem tuum, religiose, nihilum est.

5. Tristari de omni æstimatione ac honore sibi exhibito, sicut lapis non est contentus, dum sublimi loco collocatur.

6. Odisse seipsum plus quam dæmonem, quia homo dum peccat voluntariè, magis sibi nocet, quam dæmon. Unde licet ex doctrina Christi teneatur inimicos diligere, quia tamen sibi ipsi est plus, quam inimicus, ideo seipsum potest, & debet quoad hoc odisse. Tempus hujus actûs eliciendi est præparatio ad Confessionem.

7. Non credere sibi ipsi, seque ipsum habere suspectum, tanquam furem & latronem suum ipsum, quia nemo læditur, nisi à seipso, juxta S. Chryostomum.

8. Oblivisci sui ipsius, in nulloque se ipsum spectare, nullas speciositates exoptare, sed omnia vilissima appetere: quid enim debetur ei, qui ex se nihil est, nihil scit, nihil potest?

Modi

Modi humiliationum Oris.

1. **V**Ocibus, nominibusque seipsum compellare abjectissimis: sic David compellabat se canem mortuum. 1. Reg. 24.

2. Acculare seipsum coram Deo, superioribus, & æqualibus: *Iustus enim est accusator sui*, Prov. 18.

3. Silentium rigidè observare, ex hoc motivo, quòd sis indignus, alios alloqui.

4. Loqui submissâ voce, nisi necessitas aliud exigit; submissa enim vox est testimonium submissi animi.

5. Nihil in laudem & æstimationem propriam, etiam occasionaliter, proferre, nisi id gloria Dei exigit; quam solam in dictis suis spectabat Christus.

6. De nullo conqueri, nulli contradicere, nisi æquitas exigit; cum nullo disputare, nisi ex officio necesse sit; interdum etiam obticescere cum rubore; iste enim est Spiritus Christi, de quo Isaias: *Non aperiet os suum*, c. 53.

Modi Humiliationum Operis.

1. **A**Vidè accipere & obire humilia obsequia, & juxta Prophetam, jumentum instar esse. *Psal. 72.*

2. Omnes honore prævenire, juxta præscriptum S. P. Nostri, & imprimis Apostoli, *ad Rom. 12.*

3. Mitem in omnibus esse, mansuetam & tractabilem, juxta illud Christi; *Discite à me, quia mitis sum*, Matt. 11.

4. Ad docendos rudes & pueros se offerre, juxta illud Christi; *Sinite parvulos venire ad me*, Matt. 10. Sic P. Melchior Vitrimontanus Grammaticam solam docuit 20. annis. P. Joannes Alphonsus eandem 21. annis. P. Ildefonsus Munez 26. annis. P. Hieronymus de Rugoza docuit eandem Hispali 36. annis, ut perhibent Annuæ nostræ Societatis.

5. Ex affectu latendi, cubiculo raro & non nisi justa de causa exire: an enim Christus, qui est lux ipsa, in cubiculo Nazarethano non latuit?

6. Non facessere ullam difficultatem superioribus in regimine sui; Sicut Christus Præsidibus etiam impiis nullam fecit difficultatem.

Concludo doctrinam hanc dictò, quo vitam conclusit suam P. Sebastianus Barradius, Coментariis in Sacram Scripturam clarus, sed humilitate clarior, qui ante mortem monitus à suo Superiore, ut aliquam doctrinam circumstantibus relinqueret, præmortuam vocem ad obedientiam elevans, dixit: *Humiliamini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore tribulationis.* Nihil aliud superest consilij; simus omnes impensè humiles, Christum Dominum nostrum imitati,

qui

qui totâ vitâ suâ unam à se disci voluit humilitatem, & inclinato capite tradidit spiritum, ita ille. Quibus dictis, paulò post & ipse exspiravit, Conimbricæ 1615. 14. Aprilis.

DIEI TERTIÆ MEDITATIO II.

*Continens confusionem Religiosi
coram DEO.*

Confusionem sui ipsius, curæ esse debere ei, qui peragit Exercitia spiritualia, innuit S.P.N. Hebd. 1. Exerc. 1. Præhud. 2. his verbis: In præfenti Meditatione, pudorem, confusionemque mei debeo exposcere.

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. ut suprâ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam confusionis, & pœnitudinis supernaturalis.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem; Jerem. II. Quid est, quod dilectus meus, in domo mea, fecit scelera multa? Hoc audiens, revoca in memoriam, aliqua peccata tua notabilia in Religione commissa, & confundere coram Deo, 1. Quia in domo Dei, velut in Sacratio manens, ea commisisti. 2. Quia in tanta occasionum abundantia ad bonum,

num,

num, malus extitisti; in medio ignis congelatus es; in medio maris non humefactus. 3. Quia tot beneficijs à Deo præventus, ingratiſſimus exſtitisti. 4. Quia offendendo DEUM præbuiſti diabolo occasionem, ſpecialiter lætandi, quòd Deus ſit offenſus à te ſervo, amico, & filio DEI. Confundere igitur, dole, & corrige.

II. Audi Deum dicentem; *Quid eſt, quod debui ultrà facere vineæ meæ, & non feci ei? Iſaia 5.* Vide, Religioſe, infructuoſitatem tuam, & confundere. 1. Quia tu es ager ille, per quem dicit ſe tranſiſſe Salomon, quem totum repleverant urticæ: tui mores, urticæ ſunt, tribuli ſunt, ſpinæ ſunt. O ager, circa quem ipſe Filius Dei deſudavit! & quando tandem fructuoſus eris Deo tuo? 2. Quia tu es arbor illa, in terra bona plantata, gratiæ diviniæ fluentis irrorata, quæ tamen fruſtrâ terram occupat, & tam diu operam Domini ſui ludit. Ah! quid exſpectas ô arbor, an ut ſecuris ad radicem ponatur? 3. Quia tu es Corozaim illa, tu Bethſaida, tu Capharnaum; quia ſi in Tyro, & Sidone, ſi alicui Ethnico id feciſſet Deus, quod tibi fecit, ô in quàm ſanctum evaſiſſet! Confundere igitur, & deſſe infructuoſitatem tuam, ac tandem fac dignos fructus pœnitentiæ, aliarumque virtutum.

III. Audi Deum dicentem, *Eccl. 4. Fili conserva*

conserva tempus. Tantum jam temporis miserè perdidisti, quo poteras æternitatem lucrari; tempore æstatis, pro hyeme mortis, nihil collegisti; tempore negotiationis nihil lucratus es, tempore nundinarum nihil emisti; Perdidisti tempus, quod semel perditum, æternum perditum est. Non redibunt amplius illæ meditationes, illæ Communiones negligenter peractæ, & si compensare velis, non compensabis illas ipsas; potes habere aliud tempus, alias Meditationes, &c. Sed priores non revocabis. Ergo dum adhuc tempus habes, operare, rediméque tempus fervore, & conatu novo.

COLLOQUIUM. Quousque deludam labores tuos cœlestis agricola, ego ager nequam? quousque tolerabis infructuositatem meam? quousque rorem tuum frustra bibam? quousque impensas tuas in vanum consummam? tandem, ah! tandem fit finis infructuositatis meæ! &c. In fine.

Pater, & Ave.

HORA CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano,
diei tertiæ.

De fontibus quotidianorum defectuum.

Apparens vice quadam Sanctæ Brigittæ pretiosissima Dei Mater, docuit illam, quòd non propter aliquid aliud homo in mundo vivere debeat, nisi ut Deo faciat honorem, & minuat peccata. Hæc doctrina Matris æternæ Sapientiæ, cordi debet esse Religioso: Satagat igitur quotidie minuere defectus, qui cum innumeri sint, perdifficile est, contra omnes simul pugnare, ideòque ad fontes eorum recurrendum est, ut iis per divinam gratiam obstructis, vitiosi rivi exsiccentur. Sunt ergo fontes hi:

1. Defectus intentionis, seu intentio, vel nulla, vel frigida, vel non pura, sed permixta captationi propriorum commodorum, vel vitiosa interventu intentionis pravæ, &c. Ex hoc fonte tantum mali promanat, ut etiam ipsa opera, aliàs in se bona, non bona, non Deo placita, non meritoria, sed prorsus vitiosa reddantur, & plurimorum bonorum jactura fiat: quod unus è nostris Vilnæ mortuus, alterique Patri post mortem compensans,

rens, recognovit his verbis: O Pater, quàm magna & multa reciperemus, si omnia rectâ intentione faceremus!

2. Oblivio Dei præsentis, quam pro causa peccatorum assignat divinus Psalter, dum ait: *Psal. 9. Non est Deus in conspectu ejus, inquinatae sunt viæ illius in omni tempore.* Quod S. Basilius in Reg. defectibus religiosorum sic accomodat: *cujus animus temerè evagatur, otioque se dat? quis frequenter irascitur? quis humanas laudes avidè captat? quis ad opera spiritualia piger est? quis actiones suas ad DEI gloriam non refert? quis inter orandum mente distrahitur? qui non semper cogitat, Deum cogitationum, & actionum suarumInspectorem esse; hæc ille.* Obstrue igitur, Religiose, fontem hunc tot peccatorum, oblivionem præsentis Dei, & *ambula coram Deo, Gen. 17.* seu ut Hebr. legit, *vive coram Deo, & esto perfectus.* Imitare animalia illa mystica *Ezech. 2.* quæ erant plena oculis, antiè & retro, nempe habentia oculos in manibus, oculos in auribus, oculos in labiis, oculos in pedibus, plena oculis, intus & foris, ut nimirum neque videas, neque audias, neque loquaris, neque cogites, neque gressum dirigas, neque quidquam aliud opereris, nisi dignum conspectu Dei, & in conspectu Dei.

3. Dissimulatio gratiarum Dei excitantium

tium seu prævenientium, ordinararum à Deo ad vitandas imperfectiones ; dissimulatio inquam, vel dilatio, partim ex pusillanimitate, partim ob fugam molestiæ alicujus, partim ob respectus humanos. Hæc dissimulatio & dilatio est fons omnis mali : quia enim, juxta Tridentinum, *Seff. 6. cap. 16.* Christus Jesus tanquam caput in membra, & tanquam vitis in palmites, in ipsos justificatos jugiter virtutem influit, quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur ; Quia, inquam, hæc excitantes seu antecedentes gratiæ à Christo in palmites derivantur, non potest esse palmes vivæ vitis, sinè hoc influxu gratiarum excitantium ; proinde indies arefcet, excidetur, & in ignem mittetur. Si non vis, Religiose, æternum indormire, excitanti quotidie Deo morigerum te præbe.

4. Neglectus ordinis, temporum, & actionum ; ex quo oritur conjectio sui cum actionibus Deum concernentibus e. g. Meditatione, Examine, &c. in angustias temporis ; hinc festinatio, præcipitatio, & expeditio levi brachio, interdumque omissio : quod quàm damnosum sit, inde colligi potest, quia interdum Deus alligat alicui tempori aut actioni gratias, cum finali gratia connexas, atque ita neglexisse tempus aut actionem illam, est, perdidisse gratias illas, & consequenter gratiam finalem. 5.

5. Languor mentis, & tepiditas quædam, licet nondum in gradu ultimo, nauseam Deo excitante: Languorem hunc esse fontem defectuum, seu infirmitatum animæ, judicari potest ex languore corporis; cum hoc discrimine, quod languor corporis est signum & effectus infirmitatum corporis; est enim defectio virium, ob distemperationem caloris, frigoris &c. languor autem animæ est causa infirmitatum animæ; nam est diminutio caloris, seu fervoris, per quem anima in statu competenti coram Deo subsistebat: quanquam invenitur languor animæ, qui est effectus infirmitatum animæ, seu peccatorum, sed iste coincidit cum tepiditate, inducente Deum ad hoc, ut eiciat hominem, tanquam detestabilem, juxta illud *Apoe. 3. Quia tepidus es, incipiam te vomere ex ore meo.*

6. Defectus silentij: qui hoc efficit in Religioso, ut ejus vana sit religio, juxta S. Jacobum, *cap. 5. ut non possit non peccare: Nam in multiloquio non deerit peccatum; utque facile superetur à diabolo: Sicut enim Urbs patens, & absque murorum ambitu, ita vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum; denique ut non justificetur, nam nunquam vir linguosus justificabitur. Job. 11. atque ut S. Gregorius, lib. 10. Moral. cap. 2. hunc locum expendens, ait; cadet in eum illa*
la

la maledictio : *Effusus es sicut aqua , non cre-
scas.*

7. Respectus , & rationes humanae , spe-
rantes, timentes, differentes, dissimulantes ;
amicitiæ item , dulciter persuadentes viola-
tionem Regularum , & sanctarum consue-
tudinam , jacturam temporis , &c. Per hos
respectus interdum despicitur Deus ; hæ ra-
tiones rectam rationem pervertunt ; spes istæ
cum spe in Deum , timores hi cum timore
Dei , stare non possunt persæpe ; amicitie
ejusmodi plerumque inimicæ sunt Deo. Si
vis ergo , Religiose , ut te & munera tua re-
spiciat Deus , respectibus humanis noli la-
borare.

8. Quærere seipsum , & propria commo-
da. Ex hoc fonte omnes ferme defectus pro-
fluunt tam in hominibus sæcularibus, quàm
in religiosis : quærendo seipsum perierunt
tot milliones Angelorum , qui Luciferum
sunt secuti ; quærendo seipsum periit ge-
nus humanum ; quærendo seipsum amit-
titur Deus , & infernus impletur animabus.
Religiose , si credis Christo , & si es discipu-
lus ejus , perde te , & invenies te.

9. Inconstantia animi , quoad proposito-
rum desertionem , quoad observationem
temporum & actionum , privatatumque de-
votionum : Per talem inconstantiam plerū-
que eò deveniunt , ut Deus ijs denegat
gratiam

gratiam perseverantiæ. Time igitur illam, si times interitum.

10. Non evitare occasiones, personas, tempora, loca, materias, circumstantias, in quibus experientia docuit, commissos esse defectus. Non evitare occasiones, est, velle occasum animæ.

11. Negligens præparatio ad Meditationes: hanc negligentiam arbitror ego esse fontem omnium defectuum quotidianorum in Nostris; ex negligentia enim hac sequitur mala Meditatio; ex mala Meditatione malitia omnium actionum per diem. Plus dicere solebat P. Paulus Kuhn, eximiæ Viri religiositatis & doctrinæ in Provincia nostra, se experientiâ didicisse, quòd nemo Societatem nostram deseruerit, nisi qui priùs Meditationem neglexisset.

12. Negligens custodia sensuum, visûs, auditûs, &c. Etiam in Religiosis per has fenestras, non tantùm defectus, sed & mors ascendit: Non putet Religiosus, se tutum fore à diabolo, quia est sub clausura, si clausuram sensuum suorum non adhibuerit. Nec porta religiosa bene obserata proderit ipsi, nisi portam sensuum firmissimè muniverit.

DIEI

DIEI TERTIÆ

MEDITATIO III.

De malitia Tepiditatis, Religio-
sis maximè cavenda.

Meminit illius S. P. N. in Lib. Exerc.
Reg. 9. ad motus animæ discernendos, his
verbis: *causæ desolationis tres sunt præcipuæ; prima, quæ propter nostram in Spiritualibus studiis seu Exercitiis tepiditatem atque acediam, consolatione divinâ meritò privamur. &c.*

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut suprâ.*

PRÆLUD. II. Pete à Deo gratiam, vitan-
di periculosissimam in vita spirituali te-
piditatem.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem:
*Jerem. cap. 48. Maledictus, qui facit opus Do-
mini fraudulenter: Alij legunt, negligenter.*
Hoc audiens considera specialem quandam
maledictionem, præ aliis vitiis, tepiditati
adnexam esse, quia tepiditas etiam ipsa bona
quodammodo in malum vertit, & sic ipsa
viscera bonitatis divinæ, bonis actibus in-
nexæ, lædit. Alia peccata in eo sunt, quòd
homo mala agat, sed tepiditas facit, ut ho-
mo non mala, sed bona agendo, malè agat,
&c.

& ipsa actione actionem destruat; non ita sicut vana gloria, aliisque fines mali extrinsecè tantùm bona vitiantes: Atque ita tepidus continuè peccat, nam etiam bona agendo, orando, Missam celebrando, &c. peccat: quò quid malitiosius? hinc tepiditas est peccatũ peccatorum, mors meritorum, pulvinar diaboli, exitium omnis boni, infernus vivorum, imitatio dæmonum, gratiæ divinæ venenum, contristatio Spiritus Sancti. An non exhorresces ad hæc omnia, & non detestaberis tepiditatem?

II. Audi Deum dicentem: *Eccles. 10. In pigritiis humiliabitur contignatio.* Hebræus legit: *inclinabitur, corruet.* Et considera mala, quæ pigritia, seu tepiditas infert animæ, & fabricæ, quam in ea ædificat Deus. 1. tepidus tentatur frequentius, impetitũque ab hostibus, tanquam civitas sine ulla munitione. 2. Vincitur crebrius, utpote evanida reddens auxilia Dei. 3. Surgit tardiùs, & ægriùs, tanquam paralyti tactus. 4. Sanatur difficiliùs, & periculosius, quia tepidorum medicina non est nisi gravis ruina. 5. Relabitur impotentiùs, tanquam assuetus morbo. 6. Visitationi rariùs, in cuius obsequio nauseat. 7. Cadit graviùs, motu vitali destitutus, instar plumbei. 8. Moritur timidiùs, utpote à Deo evomendus. 9. Salvatur difficiliùs, quia salutis opera tam tepidè est operatus

ratus

ratus. 10. Damnatur certius, perinde atque Iethargici dormiendo moriuntur, tanquam cadaver. 11. Properat ad infernum acceleratius, quia ante mortem damnatorum poenā habet, dum more eorum bonum odit. 13. Mergitur in inferno profundius, dum in tanta occasione bonorum damnatur. Tigris te nutrit, religiose, si his non moveris ad excutiendam tepiditatem, & ferventer serviendum Deo.

III. Audi Christum Dominum dicentem: *Matt. 7. Ex fructibus eorum cognoscetis eos.* Hoc audiens, considera fructus seu effectus tepiditatis tuæ, enumeratos à Patre Claudio, in *Epist. de Renov. Spiritūs*; suntque hi: 1. Orare ac meditari divina, sine sensu animi & fructu. 2. Ægrè se colligere, & ad cor redire. 3. Cogitata, dicta, factaque sua, sine pudore ac proposito emendationis cursim examinare. In res externas libenter effundi, idque non proximi juvandi causā, sed tædij vitandi. 5. Solatiola à rebus creatis cupidius emendicare. 6. Liberiùs obloqui, & aliena dicta, ac facta carpere. 7. Religionis disciplinam, suavem olim ac levem, iniquo animo ferre. 8. Ad otium adspirare. 9. In animarum zelo languere. 10. Ægrè, tardè, repugnanter obtemperare. 11. Honorificè ab omnibus, indulgentèrque tractari velle. 12. Immunitates, & commoda singularia postulare

postulare. 13. In animum inducere, se laborare plus æquò, nihilque esse, quod non sibi debeatur. Vide hos infelices fructus tepiditatis tuæ, detestare illos, & corrige:

COLLOQUIUM. O ignis, qui semper ardes, & nunquam extingueris! ô amor, qui nunquam vinceris, vince teporem meum! Heu mihi, quia ad ignem algeo! & in sole tenebresco! ignem comedo, dum te Domine Jesu manduco, & tepeo! ah sit tandem finis teporis mei!

In fine, dic Pater, & Ave, &c.

DIES QUARTA

Sancto Angelo Custodi consecranda.

Oratio Jaculatoria huius diei erit ista; *Cupio dissolvi, & esse cum Christo ad Philippens. I.*

MEDITATIO I.

De Morte.

Eam, tempore Exercitiorum Spirituum, ia consideratione esse debere, innuit S. P. N. in Regulis bene eligendi, dum ait: *Si mors ingrueret, quem me mallem observasse modum?*

ORATIO